

Bruksela, 26 czerwca 2026 r.
(OR. en)

11187/26

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0160 (NLE)**

**UD 192
COASI 116
POLCOM 240
ASIE 28**

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 25 czerwca 2026 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2026) 297 final

Dotyczy: Wniosek
DECYZJA RADY
w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Ceł ustanowionego na mocy Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej wzajemnego uznawania programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Singapuru oraz programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 297 final.

Zał.: COM(2026) 297 final

Bruksela, dnia 25.6.2026 r.
COM(2026) 297 final

2026/0160 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Ceł ustanowionego na mocy Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej wzajemnego uznawania programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Singapuru oraz programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Ceł ustanowionego na mocy Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru w odniesieniu do planowanego przyjęcia decyzji dotyczącej wzajemnego uznawania programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Singapuru oraz programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru

Umowa o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru¹ (zwana dalej „umową”) została zawarta przez Unię na podstawie decyzji Rady (UE) 2019/1875 i weszła w życie 21 listopada 2019 r.

Jeśli chodzi o współpracę celną, celem umowy jest zacieśnienie współpracy między stronami w wielu obszarach, obejmujące ustanowienie, w stosownych przypadkach, wzajemnego uznawania ich odpowiednich programów partnerstwa handlowego, włącznie z aspektami obejmującymi przekazywanie danych i wzajemnie uzgodnione korzyści. W uzgodnieniu 4 umowy wzywa się strony do podjęcia działań na rzecz wzajemnego uznawania ich odpowiednich programów upoważnionego przedsiębiorcy oraz do osiągnięcia porozumienia w tej sprawie.

2.2. Komitet ds. Ceł

Komitet ds. Ceł jest specjalnym komitetem ustanowionym na podstawie art. 16.2 umowy. Zgodnie z art. 6.17 umowy zapewnia on właściwe funkcjonowanie rozdziału 6 umowy dotyczącego ułatwień celnych i handlowych oraz innych postanowień umowy dotyczących ceł. Art. 6.17 ust. 2 umowy wyraźnie stanowi, że w ramach Komitetu ds. Ceł strony mogą podejmować decyzje w sprawie wzajemnego uznawania programów partnerstwa handlowego, a w uzgodnieniu 4 umowy przewidziano również wyraźnie, że decyzją Komitetu ds. Ceł strony zgadzają się na wzajemne uznanie swoich odpowiednich programów. W art. 6.3 ust. 2 lit. d) umowy wzywa się strony do ustanowienia, w stosownych przypadkach, wzajemnego uznawania programów partnerstwa handlowego, włącznie z aspektami obejmującymi przekazywanie danych i wzajemnie uzgodnione korzyści.

2.3. Planowany akt Komitetu ds. Ceł

Na swoim drugim posiedzeniu w 2026 r. Komitet ds. Ceł ma przyjąć decyzję dotyczącą wzajemnego uznawania programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Singapuru i programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej.

Celem decyzji Komitetu ds. Ceł („planowany akt”) jest zapewnienie wzajemnego uznawania przez Unię Europejską i Republikę Singapuru swoich odpowiednich programów partnerstwa handlowego.

Zarówno Unia Europejska, jak i Republika Singapuru wprowadziły programy partnerstwa handlowego zapewniające ułatwienia przedsiębiorcom, którzy zainwestowali w bezpieczeństwo swojego łańcucha dostaw i zostali upoważnieni przez organy celne

¹ Decyzja Rady (UE) 2019/1875 z dnia 8 listopada 2019 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru (Dz.U. L 294 z 14.11.2019, s. 1).

swojego państwa członkowskiego w Unii Europejskiej i Republiki Singapuru. Poprzez wzajemne uznawanie odpowiednich programów partnerstwa handlowego, tj. części dotyczącej bezpieczeństwa programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej i programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Republiki Singapuru, można znacznie zwiększyć bezpieczeństwo, ochronę oraz ułatwienia dla międzynarodowych łańcuchów dostaw. Umożliwi to organom celnym zarówno w Unii Europejskiej, jak i w Republice Singapuru wdrożenie skuteczniejszych kontroli granicznych, a jednocześnie ułatwienie legalnego handlu.

Planowany akt stanie się wiążący dla stron zgodnie z art. 16.4 ust. 1 umowy, który stanowi, że strony mogą podejmować decyzje w ramach Komitetu ds. Handlu lub specjalnego komitetu w przypadkach przewidzianych w umowie. W art. 6.17 ust. 2 umowy przewidziano, że Komitet ds. Ceł, będący specjalnym komitetem, może podejmować decyzje w sprawie wzajemnego uznawania programów partnerstwa handlowego. Decyzje podjęte w ramach takiego specjalnego komitetu są wiążące dla stron, które są zobowiązane do podjęcia środków niezbędnych do wykonania takich decyzji. Przyjmując planowany akt, Komitet ds. Ceł będzie stosował regulamin wewnętrzny Komitetu ds. Handlu², a mianowicie regułę 9 i regułę 13.

3. STANOWISKO, KTÓRE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Wzajemne uznawanie programów partnerstwa handlowego poprawia bezpieczeństwo całego łańcucha dostaw i ułatwia legalny handel. Konsoliduje ono podejście uzgodnione w ramach norm na rzecz zabezpieczenia i ułatwienia handlu Światowej Organizacji Celnej („ramy SAFE”). Jest odpowiedzią na apele kręgów biznesowych w Unii Europejskiej i na całym świecie o wdrażanie norm w podobny sposób, by uniknąć mnożenia odrębnych krajowych wymogów i praktyk.

Dogłębne porównanie programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej i programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Republiki Singapuru obejmowało zarówno prawną analizę porównawczą, jak i wzajemne wizyty zatwierdzające na miejscu w dwóch państwach członkowskich Unii Europejskiej i w Republice Singapuru, aby ocenić zgodność praktycznego wdrożenia kryteriów bezpieczeństwa i ochrony w ich odpowiednich programach partnerstwa handlowego. Ocena równoważności programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej i programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Republiki Singapuru została zakończona w 2023 r. i wykazała, że normy obu programów, jakie należy spełniać dla celów bezpieczeństwa i ochrony, są ze sobą zgodne i prowadzą do osiągnięcia równoważnych wyników i korzyści dla przedsiębiorców.

Komisja Europejska i właściwe organy Republiki Singapuru podzielają pogląd, że wzajemne uznawanie ich odpowiednich programów partnerstwa handlowego przyniesie korzyści przedsiębiorcom, którzy zainwestowali w bezpieczeństwo swojego łańcucha dostaw i zostali upoważnieni w ramach odpowiedniego programu partnerstwa handlowego.

Planowany akt stanowi podstawę prawną wzajemnego uznawania przez Unię Europejską i Republikę Singapuru swoich odpowiednich programów partnerstwa handlowego.

Stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska w Komitecie ds. Ceł w sprawie przyjęcia planowanego aktu powinno zostać ustalone przez Radę.

² Decyzja Rady (UE) 2022/1976 z dnia 17 października 2022 r. dotycząca stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Handlu utworzonego na mocy Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu (Dz.U. L 271 z 19.10.2022, s. 17).

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”³.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komitet ds. Ceł jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru.

Akt, który ma przyjąć Komitet ds. Ceł, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 16.4 ust. 1 w związku z art. 6.17 ust. 2 umowy.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 ust. 4 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Komitetu ds. Ceł będzie stosowany przez obie strony, w tym Unię Europejską i jej państwa członkowskie, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Ceł ustanowionego na mocy Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru w odniesieniu do przyjęcia decyzji dotyczącej wzajemnego uznawania programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Singapuru oraz programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru (zwana dalej „umową”) została zawarta przez Unię na podstawie decyzji Rady (UE) 2019/1875⁴.
- (2) W art. 6.3 umowy wzywa się strony do ustanowienia, w stosownych przypadkach, wzajemnego uznawania programów partnerstwa handlowego, włącznie z aspektami obejmującymi przekazywanie danych i wzajemnie uzgodnione korzyści.
- (3) Zgodnie z art. 6.17 ust. 2 i art. 16.4 ust. 1 umowy Komitet ds. Ceł może podejmować decyzje w sprawie wzajemnego uznawania programów partnerstwa handlowego.
- (4) Na swoim drugim posiedzeniu w 2026 r. lub w drodze procedury pisemnej, jeżeli Strony tak uzgodnią, Komitet ds. Ceł ma przyjąć decyzję dotyczącą wzajemnego uznawania programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Singapuru i programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej.
- (5) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w Komitecie ds. Ceł, ponieważ decyzja dotycząca wzajemnego uznawania programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Singapuru i programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej będzie dla Unii wiążąca.
- (6) Poprzez wzajemne uznawanie odpowiednich programów partnerstwa handlowego, tj. programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej i programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Republiki Singapuru, można znacznie zwiększyć bezpieczeństwo, ochronę oraz ułatwienia dla międzynarodowego łańcucha dostaw.
- (7) Oba te programy partnerstwa handlowego opierają się na normach bezpieczeństwa uznanych na poziomie międzynarodowym i zalecanych przez Ramy norm na rzecz zabezpieczenia i ułatwienia handlu światowego, przyjęte przez Światową Organizację Celną w czerwcu 2005 r. („ramy norm SAFE”).

⁴ Decyzja Rady (UE) 2019/1875 z dnia 8 listopada 2019 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru (Dz.U. L 294 z 14.11.2019, s. 1).

- (8) Wizyty na miejscu i wspólna ocena programu upoważnionego przedsiębiorcy w Unii Europejskiej i programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus w Republice Singapuru wykazały, że normy, jakie należy spełniać dla celów bezpieczeństwa i ochrony, są ze sobą zgodne i prowadzą do osiągnięcia równoważnych wyników,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na posiedzeniu Komitetu ds. Ceł, o którym mowa w Umowie o wolnym handlu między Unią Europejską a Republiką Singapuru, w odniesieniu do wzajemnego uznawania programu bezpiecznego partnerstwa handlowego plus Singapuru i programu upoważnionego przedsiębiorcy Unii Europejskiej opiera się na załączonym projekcie decyzji Komitetu ds. Ceł.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*